vt ſi noueris defectū alicuiꝰ vt facias ipm̄ deſpici aut minꝰ reputari ꝓpter inuidiā tuā vel aliā maliciā aut ſi feciſti aliquē actū cum oculis aut cum manibꝰ verſus aliquā perſonam vt ꝓuocares eē ad malum ⁊ ſic de alijs peccatis factis ſtudioſe tātū in dānū facientis ſed etiā in proximi detrimentum que quidē pctā nō ſufficit cōfiteri niſi explicētur intentiones malicioſe que recte aſſimilantur demonibus aiarū damnationem inſidijs ſuis ꝓcurantibus pro quarū ſalute xp̄s ſanguinē ſuum effudit: ⁊ ſunt inimici xp̄i quia ſtudent animas perdere Item deſcenſus de pctō in peccatū eſt diligentius perſcrutandus. Non enim eſt ita graue vnum pctm̄ ſimplex ſicut illud cuius occaſione plura alia peccata ſūt commiſſa. Unde ſi ſtudioſe feciſti aliquem defectū tali modo ꝙ alius fuit culpatus de hoc ⁊ non excuſaſti innocentem ſed ꝑmiſiſti eſt ĩiuſte pati vel ſi pro defenſione vnius mendacij protuliſti verba īiurioſa aut incurriſti plura alia mendacia ad ꝓ excuſatione vniꝰ mendacij vel pcti cōmiſiſti periuriū ⁊ ob hoc fuit ſuſpitio de alio vel facta iniuſta punitio ſuper aliquem aut ortū eſt odium aut aliqua turbatio inter aliquos. Oīa hec ⁊ cōſimilia que et peccato primo ſunt conſecuta debent cum primo peccato principalius explicari.

¶ Aduertenda eſt occaſio peccati. Ca. xi.

SImiliter de circūſtantijs pctōrum non ſolū circunſtantias p̄dictas vel ſimiles ſed etiam occaſiones et cauſas peccatorum propter quas incurriſti ipſa peccata valet quia neglexiſti ea vitare ſicut

potuiſti et ſciuiſti hui⁹ modi aūt cauſe ſunt taliter di
cende q̄ te cū ipis accuſes ⁊ non excuſes ſicut quidā
faciūt iponentes culpā dyabolo: ſicut eua que dixit
ſerpēs decepit me Dicunt eñ tantum ipe me tētauit
de tali peccato q̄ oportuit me cōſētire nec potui me
defendere vllo mō. S; ad iſta non eſt confeſſio nec ex
preſſio cauſe peccati. immo eſt excuſatio et accuſatio
dyaboli vel illius qui forte non eſt culpabilis Nō eni
omne peccatum ſit ſemper ex ſuggeſtiōe dyaboli nec
omnis tentatio eſt a demone. Sed ſecūdum beatū ia-
cobum. Vnuſquiſq; tentatur a cōcupiſcentia ſua ab
ſtractus ⁊ illectus. Multi ergo mentiuntur dicentes
Demon me ſeduxit ad tale pctm̄ quod ſibi conſenſi.
quia ſola ſua concupiſcentia tentatus cecidi Et ideo
dz dicere. Cum ſentirem me ſtimulari ad tale pecca-
tum perpetrandum fui negligens euitando occaſio
nes me incitantes ad hoc ſcilicet locū tempus ⁊ per
ſonam ⁊ fui negligens in adiuuando me cum ieiunio
⁊ oratione ⁊ alijs neceſſariis ſicut cibi ⁊ potui: Vñ
propter negligentiam et maculā meam commiſi ip-
ſum peccatum potius eligens ſeruire ſuperbie ⁊ car
ni mee hoc ſuggerenti q̄ ſpiritui ſancto iſpiranti mi
chi q̄ illud non facerem. Reliqui vero imponūt cul-
pam ꝓximo. ſicut fecit adā qui dixit deo. Mulier quā
dediſti michi ſociam dedit mihi de ligno ⁊ commedi
¶ Dicunt enim quidam perſona illexit me rogan-
do ⁊ blandiendo et aliqua dona dando q̄ nullus de
mundo potuiſſet ſe defendere. ſic q̄ oportuit me fi-
naliter conuenire. ¶ Alij dicunt. Quidam dixit

michi tantum malũ de quodã ꝙ fecit murmurare de illo et illũ deſpicere ſed hec eſt vicioſa cõfeſſio. Dicꝫ ſic de primo Cũ viderẽ expreſſe ꝙ locutio ⁊ cõuerſatio cũ quadã perſona eſſet mihi inutilis ⁊ ꝑnicioſa ⁊ ſentirem effectuꝫ cordis mei ad ipãm ꝑſonã aut ipſiꝰ ad me nõ eſſe purũ nec ſcdm deũ ſed potius ſecundũ carnẽ et i aſpectu ⁊ ipreſentia eiuſdẽ haberẽ nimiã cõplacentiã ſenſualẽ. et ex hoc ſemper haberem ymaginationes impudicas de illa cũ libidinoſis motibus carnis ita ꝙ propter hec dicebã fugere eã nichilominus fui ſecutus voluptatem carnis intantũ ꝙ ad talem actũ deueni cũ ea vnde me ad ipſam illaqueaui. De ſecundo dic ſic. Audiens dici mala de aliqua perſona facilius ea credidiꝗ̃ credidiſſem bona ſi audiuiſſẽ propter leuitatem cordis mei ⁊ defectum caritatis. Et quando debui compati murmuranti et excuſare in corde meo omnia de quo ille murmurabat ego ſtatim murmuraui cum illo confirmando malum de quo dicebat vel addendo ad aliud quod dicebat ac per hoc dedi ſibi occaſionem magis murmurandi.

¶ Et nota ꝙ nõ debet quis murmurantem nominare nec factum de quo murmurauit nec perſonam de qua mumurauit qñ ſcꝫ talis noiatio eſſet in excuſationem ſui vel infamiam proximi. Item ſi te accuſas de turbatione proximi/aut de turbatione habita contra aliquem propter defectum eius principaliter non debes exprimere illum defectum n e per hoc oſtendas te habuiſſe rationabiles cauſas turbationis. et ſic videaris minus peccaſſe aut motus zelo iuſticie

Aduertenda eſt occaſio peccati.

Sũt ei q̄ dicũt ĩ ꝯfeſſiõe. vidi fieri talẽ defectũ vel au
diui dicere tale ꝟbũ ⁊ de hoc fui valde turbat⁹ qꝛ erat
cõtra honoꝛẽ dei ſi cõtra bonos moꝛes et ĩ malũ exẽ-
plũ alioꝝ. O ſtulte ypocrita quid dicis. nã te ſimplicit̃
laudas ⁊ nichil penitus confiteris. Taces peccatuꝫ
tuuꝫ quod feciſti vidẽdo alienum defectũ quod foꝛte
fuit graui⁹ q̄ꝫ iſte defectus alterius. qꝛ deſpexiſti pec
cantem cui debebas ꝯpati/ ⁊ mẽtiris dicẽdo te fuiſſe
turbatum ꝓpter amoꝛẽ dei ⁊ ꝓximi. cum tamẽ fueris
turbatus pꝛopter ſuperbiam tuam vel quia non ha-
bes caritateꝫ ꝓximi que non ꝑmittit aliquem contra
pꝛoximum pertubari. Sic ergo dicas videns vel au
diens fieri vel dici aliquid quod iudicaui eſſe malum
⁊ foꝛte eſſe peius q̄ fuit pꝛopter maliciam meam que
non permiſit me excuſare defectum nec intentionem
dicentis vel facientis ſicut poteram et dicebam non
fuit mot⁹ ad cõpatiendum ei vel ad oꝛandum pꝛo ipõ
ſicut debui ex caritate ſed magis fui commotus ad
iram ⁊ cõtra ipm̃ cõtennẽdo ⁊ ludificando ipſum ap
petendo ſtatim punitionem eius vel hr̃e poteſtatem
puniẽdi eum. Et hoc accidit mihi pꝛopter duritiam
coꝛdis mei. et quia non recognoſco patientiam dei
que ſuppoꝛtauit me in grauioꝛibus peccatis abſq̄ꝫ
punitione ⁊ ſic de alijs. Sunt alii qui ſe clarius lau-
dant in confeſſioue dicentes per gratiam dei ſatis be
ne me cuſtodiui a tali tempoꝛe vel citra a tali vel tali
peccato. ¶ Nam bene continuaui officium miſſas
pꝛedicationes et oꝛationes meas. faciant qui vo-
lunt male quia intendo bene facere facta mea/ et me

cuſtodire a pctis meliꝰ ꝙ maioꝛ pars meoꝝ vicinoꝝ
⁊ qꝛ pꝛius me permitterē occidi ꝙ̃ facere tale peccatū
et in me non ſentio alium defectum niſi quia ego ſuꝫ
ingratus de beneficijs dei nec ſū ſufficiens ad regra
tiandum deo q̇ me liberauit ab his pctīs que faciunt
multi alii: O deus iſti ſūt ſimiles phariſeo qui aſcēdit
in tēplū vt oꝛaret cuius oīo fuit tota ſui exaltatio ſu
per alios. Sic et iſti que debent ſe ſimpliciter accuſa
re i ꝯfeſſione ſuꝑ alios laudant ſe narrādo bona que
faciūt. De ſuꝑbia aūt ⁊ p̃ſūptiōe que latet īterius ni-
chil dicūt. Sūt alij qui confitendo ſua pctā totaꝫ cul
pā īponūt deo. Sic enim dicunt deꝰ dedit mihi natu
ram ita peruerſā ⁊ pꝛōptam ad tale pctm̄ ꝙ nō poſſū
mihi cauere. Iſti dicunt cū adam q̇ dixit Mulier quā
dediſti. ⁊ c.q.d. ſi non dediſſes mihi non peccaſſem.
Sed iſti aperte mentiuntur. Nā ſcd̄m beatum grego
Dyabolus non p̄t vincere niſi volentē cū tn̄ de ipſo
dicatur ꝙ non eſt poteſtas ſuper terrā que illius pote
ſtati valeat comparari. ergo multo minus poteſt quis
violentari a cōcupiſcentia naturali. Sūt alii q̇ dicūt
fui deceptus a tali tētatiōe qꝛ deus noluit me adiuua
re cum tamen ſepe ieiunarē ⁊ oꝛarē ⁊ ad ipm̄ reuerte-
rer. Sed iſti accuſant pigriciā ſuā ⁊ negligentiā qui
noluerūt vitare occaſionē peccandi ⁊ pſeuerare i oīo
ne Aſſerat ei deū ipiū ⁊ mēdacē qui tamē dicit i pſal.
Clamabit ad me ⁊ ego exaudiam euꝫ ⁊ alibi Venite
ad me omnes q̇ laboꝛatis. ⁊ alibi Petite ⁊ accipietis
Et apoſtolꝰ dicit Fidelis deꝰ q̇ non patiet̄ vos tētari
vltra illud qd̄ poteſtis ſed faciet cū tētatione pꝛouen

tū. Sic etiam ergo derelinquūtur a deo qꝛ inſipide et ſi
ne fide orant. nec volunt purgare q̄ȝ ſeipſos nec perſe
uerare patienter poſtulentes auxilium dei ſicut decȝ
ſed volunt hr̄e grām ſtatim ſine labore petentes etiā
illā adeo nō humiliter ſed p̄ſumptuoſe tanq̄ȝ digni ac
ſi eſſet obligatus deus eis dare. Orant ipſi cum ſecu
ritate quadā vt exaudiant ſtatim vt ipſi volunt ⁊ nō
ſicut ipſe vult ſicqȝ putantes ipſum ducere ad auxi=
liandum potius ꝓuocant ad derelinquendum quia
ſuperbe ⁊ p̄ſumptuoſe accedūt ad ipſum Cauſa ergo
lapſus eorum eſt ſuperbia et negligentia quam debe
rent ſimpliciter accuſare:

¶ Occaſiones que dātur aliis in peccando. ca. xij.

Tunc ēt in cōfeſſiōe explicande ſunt occaſiōes
date aliis ad peccandū. qꝛ oīm pctōꝝ hō eſt ꝑ
ticeps q̄bus occaſionē p̄buit malitioſe. Un̄ ꝯfiteri de
bes ſi malicioſe vel ignorant dediſti alicui occaſionē
peccādi nec noīare debes directe vel idirecte ꝑſonā
cui dediſti cām ſȝ ſola occaſio eſt dicenda. Pctm̄ ve=
ro qd̄ fctm̄ ē ab alio occaſione tui p̄t dici explicite qn̄
eſt nſtū cōfeſſori non ille qui fecit. Alioquin dic ſolaȝ
qualitatē delicti ſic dicendo. Feci fieri quoddam pec
catū mortale vel graue ꝓpter talia v̄ba que dixi aut
ꝓpter tale malum exēplū qd̄ dedi. Itē ſi habuiſti tur
bationem cum ſocio i itinere vel in aliquo opere aut
propter ſocium dixiſti male officium: qꝛ male profere
bat. Non debes dicere ſocius meus me turbauit i ta
li aut dixi male officium meū propter defectum ſocii
mei. qꝛ ſic accuſas ſocium in cuius noticiā poſſet cō=